

Araya Bir Nefeslik Virgöl Ekleyerek

— kul mehmet · 01 Mayıs 2021

Araya Bir Nefeslik Virgöl Ekleyerek...

Anladığım kadarıyla düşünmek, düşündüğüm kadar anlamak için düşüncelerimi zorluyorum evrenin içine düşmüş olduğu korona mikrobuyla eve hapis kaldığım hücremde. Gözleri kapatmıyorum umuda karşı hep açık taptaze karşımda duruyor, bedenimi dünyanın dış yüzüyle sessizliğe bürünmüş haliyle hayalet şehrin sokağın içine bakarken yalnızlığına terk ederken istemeden, yarınlarda saklı umutların açan çiçeğinin kokusu, bir anın içinde kaybolursa da şehrin neşesi kalabalıkları, hala şehri kenti hayalet şehre dönüştürenlere inat hala umutlarımızı gönlümüze prangalar vurmalarına izin vermeden, kapansa da mağazaların kepenkleri, gönlümüzde usulca açmak için o kadar fazla çaba göstermesek te açılacak bir bir neşeyle şenlikle...

Aşk ve sevmeler kepenklerini kapatmaz, bakar perdenin arkasında kimler bu musibetten dersini almış, lakin ders alan hiç yok adeta, birkaç kişi dışında! Karanlığı aydınlık etmek için üzerimize doğan karanlık, aydınlığın kıymetini bilmek içindir... Herkes tüm güzelliğe muhalif, elif gibi dimdik duran yok şimdilik, kim bilir bakarsın birliktelik gelir bir araya yıkılır viraneler yeniden inşa edilir her yıkık şehirler gönüller düşler...Gülün çevresinde diken mutlaka olur, batsa da batan gülden yetişen dikendir, acıtmaz kokusu ile doldurur dünyamızı...

Dibe vursa da düşlerimiz yalnızlığıyla, onu şen edecek yine biziz biliyorum, zor olsa da kor olsa da. Saklı bir şeyler var gönlümde sizlerinki gibi, silinmez bilirim, sinsice silmeye çalışanların onca çabasına rağmen, bir an böyle gülümsemezken güldürenler yolda geliyor usul usul... Her gün sabah yeniden doğuyoruz, öyle ise her gün karanlık olsa da güneş doğacak karanlığı silecek yok edecek, az sabır diyorum kendime, kalemler bunları yazarken yaşarken tüm duygu ve hislerim mutlu günlerin bir an gelmesi için Rabbime niyazla el açmış duada... Bir hikâyeye yazmak yerine hikayeleri okumak görevim biliyorum, düzeltmek elimde olmasa da araya bir nefeslik virgöl ekleyerek nefes alın az diyebiliyorum bu kadar. Sevmek sevilme bir ihtiyaç, yüzerken aşkın denizinde kulaç kulaç, Mevla'm diyor ey kulum gönlünde yeşerttiğim sevgini etrafına saç, nasıl yok diyebilirim ki, başım gözüm üstüne Rabbim...

Gözyaşlarımla her gün koşuyorum gözyaşı dökenlerin gözlerinin yaşını silmek için duygu ve hislerimle, inancımın ve rahmetin verdiği güzellikle bu görevimdir bilirim. Dokunmanın zararı yok faydası var, gerisini dersiniz önemi yok ne sen sor ne ben, en güzeli gülümsemen gülümsetmen, gülümserken gülümsetirken kaç kat çıktığının hiçbir önemi yok, kıtaları aşan aşk ve sevmek her şeye fazlasıyla yeterken gönüllerde var olmak zaten yetiyor vesselam, selamlarımla.

Mehmet Aluç